

4. Neljas väide, et seoses nõudega „Do No Significant Harm“ („ei kahjusta oluliselt“) on rikutud määruse 2020/852 artikli 17 lõike 1 punkti d ja määruse 1367/2006 artikli 10 lõiget 2.
5. Viies väide, et rikutud on põhjendamiskohustust.

- (¹) Komisjoni 4. juuni 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/2139, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2020/852, kehtestades tehnilised sõelumiskriteeriumid, millega määratakse kindlaks, millistel tingimustel võib majandustegevust pidada kliimamuutuste leevendamisele või nendega kohanemisele oluliselt kaasa aitavaks, ja mille alusel otsustatakse, ega see majandustegevus ei kahjusta oluliselt muid keskkonnanäesmärke (ELT 2021, L 442, lk 1).
- (²) 25. juuni 1998. aasta konventsioon keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäesjate otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise kohta (ELT 2005, L 124, lk 4).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäesjate otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).
- (⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT 2020, L 198, lk 13).

14. oktoobril 2022 esitatud hagi – SE ja SF versus nõukogu

(Kohtuasi T-644/22)

(2022/C 472/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: SE, SF (esindajad: advokaadid S. Bonifassi, E. Fedorova, T. Bontinck, A. Guillerme ja L. Burguin)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada määrus (EL) 2022/1273 (¹) osas, milles sellega tühistatakse määruse (EL) 269/2014 (²) artikli 9 lõige 2 ja kehtestatakse hagejatele teabe esitamise kohustus;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on nõukogu ületanud piiravate meetmete valdkonnas talle antud pädevust. Hagejate sõnul ei ole teabe esitamise kohustus vajalik meede, et jõustada otsust 2014/145/ÜVJP (³), ja see säte piirab seega liikmesriikide pädevust rakendada piiravaid meetmeid. Lisaks ei olnud nõukogul pädevust ise kehtestada ja määratleda teabe esitamise kohustuse rikkumist, kuna see kohustus ei kuulu piirava meetme alla, ega ühtlustada karistusi, mida selle rikkumise eest määratakse.
2. Teise väite kohaselt on võimu kuritarvitatud, kuna range tähtajaga kehtestatud teabe esitamise kohustus koos liikmesriikidele pandud kohustusega karistada selle kohustuse rikkumise eest karistuste korraga, mis seisneb nimelt konfiskeerimistes, võeti vastu ainsa eesmärgiga – või vähemalt määrava eesmärgiga – saavutada muu tulemus, kui see, mida oli väljendatud.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna teabe esitamise kohustus ei olnud vajalik ning selle kohustuse rikkumisega kaasnevad tagajärjed on ebaproportsionaalsed määruse taotletud eesmärgi arvestades.

4. Neljanda väite kohaselt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna vaidlustatud otsuse artikli 1 lõige 4 ei ole selge ega täpne ning selle kohaldamine ei ole ootuspärane.

- (¹) Nõukogu 21. juuli 2022. aasta määrus (EL) 2022/1273, millega muudetakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 194, lk 1).
- (²) Nõukogu 17. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 6).
- (³) Nõukogu 17. märtsi 2014. aasta otsus 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 16).

19. oktoobril 2022 esitatud hagi – Lidl Stiftung versus EUIPO – MHCS (oranž värvus)

(Kohtuasi T-652/22)

(2022/C 472/52)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kefferpütz ja K. Wagner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: MHCS (Épernay, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kaubamärk nr 747 949

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 16. augusti 2022 aasta otsus asjas R 118/2022-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda;
- mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt;
- teise võimalusena, kui vaidlusalust kaubamärki ei tunnistata kehtetuks, saata asi apellatsioonikojale tagasi.

Väited

- Rikutud on nõukogu määruse (EL) nr 40/1994 artiklit 4 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõiget 1;
- Vaidlusalust kaubamärki on tõlgendatud vääralt lähtudes välistest asjaoludest;
- Õigusvastaselt on arvestamata jäetud vaidlusaluse kaubamärgi eseme määratluses esitatud kirjeldusega;
- Õigusvastaselt on eeldatud, et kaubamärgi graafiline kujutis vastab määruse (EL) nr 40/1994 artikli 4 nõuetele;
- Õigusvastaselt on eeldatud, et EUIPO on andnud alust õiguspärasele ootusele;